

Theilmann: For at kunne bedømme, hvorvidt det Lovforslag, der her foreligger for det høje Ting, fyldestgør de Krav om Lovgivning, som ere nødvendige for at sikre Kolonierne i Grønland og dets Befolkning en heldig Udvikling, vilde det sikkert være af allerstørste Betydning, at man vidste nøje Besked med Forholdene deroppe. Det er imidlertid vanskeligt at have et saadant Kendskab, naar man ikke har boet i Grønland og ikke har levet sammen med dets Befolkning og er bleven kendt med dennes Sæder og Skikke. Jeg maa derfor som en af dem, der ikke have noget særligt Kendskab og ikke kunne bygge paa egen Erfaring, være henvist til ad anden Vej at søge Oplysning om disse Forhold. At de Kilder, man i saa Henseende kan øse af, hjælpe til at klarlægge, hvad der bør gøres, vil jeg imidlertid ikke just paastaa. Man faar nærmest Indtrykket af, at der hersker en betydelig Uoverensstemmelse mellem de grønlandskyndige eller grønlandsinteresserede. Derfor har det for mig, den mindre kyndige, været et Lyspunkt at erfare gennem de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, at Regeringen har drøftet de her omhandlede Forhold med Mænd, hvis specielle Kendskab til Grønland og dets Befolkning bærer for, at Sagen er blevet belyst fra forskellig Side, idet disse Mænd vel alle have levet en kortere eller længere Tid af deres Liv i Grønland. Og jeg forstaar i hvert Fald Bemærkningerne saaledes, at disse Mænd i Hovedsagen have givet Lovforslaget deres Tilslutning, hvilket har den største Betydning for mig, naar jeg skal tage Stilling til det.

Saa vidt jeg har kunnet skønne, gælder det først og fremmest om at komme til Klarhed over, hvorvidt de af Rigsdagen vedtagne Love af 1905 og 1908 virke tilfredsstillende eller ej, og faa Oplysning om, hvorledes Livet i Grønland former og udvikler sig under disse Love, og hvilke Mangler der muligen kunde knytte sig til dem. Men til at bedømme dette forekommer ingen mig at kunne have bedre Betingelser end netop den i Lovforslaget nævnte Direktør. Ingen vil jo som han faa Lejlighed til at sætte sig ind i de forskellige Grene af Forvaltningen. Alle Sager ville jo blive sendte til ham, og alle Traade løbe sammen i hans Haand. Intet af Vigtighed for Koloniernes Styrelse vil kunne undgaa denne Mands Opmærksomhed. Det vilde derfor være af den allerstørste Betydning for Grønland, at der ansattes en saadan Mand, der vilde give Styret den Styrke, der lig-

ger i Ensartethed i Afgørelsen af betydningsfulde Spørgsmaal. Paa Tilsynsrejser til Grønland vil Direktøren være i Stand til ved Selvsyn at faa Indsigt i mangt og meget, som kan have Betydning for Udviklingen deroppe, ligesom jeg finder, at de Kredsmøder, hvor Læger, Præster, Over- og Underbetjente have Adgang til at drøfte de Anliggender, der vedrøre grønlandske Forhold — saavel som ogsaa deres egne Anliggender — kunne blive oplysende baade for Direktøren og den hjemlige Administration, og ogsaa de efter Loven af 27. Maj 1908 oprettede Landsraad, hvor Grønlanderne selv drøfte deres Fællesanliggender, maa vel kunne ventes at faa Betydning som Udtryk for, hvad der rører sig hos den indfødte Del af Befolkningen. Direktøren har altsaa gennem sit personlige Kendskab til Forholdene deroppe og gennem de Vink, han kan modtage fra Kredsmøderne og fra Landsmøderne, gode Betingelser ogsaa for at kunne fremkomme med Forslag til Reform, som mulig kunde ønskes. Det forekommer mig derfor, at Lovforslaget tager Sigte paa, hvad der for Tiden tiltrænges; og hvad der senere kan komme, vil da komme som naturlig Følge af de Erfaringer, der erhverves, naar man ser, hvorledes de nu eksisterende Love virke. Det er saa ofte sagt, at vi ikke i første Række skulde se paa den økonomiske Side af Sagen, naar det gjaldt om at lovgive for Kolonierne i Grønland, og heller ikke jeg mener, at man bør skyde dette frem som Nr. 1. Men paa den anden Side synes jeg, at det maatte være muligt at naa til et bedre økonomisk Resultat, end de senere Aar have at opvise, og jeg vil derfor gerne udtale Haabet om, at de Love, der allerede virke, og det Lovforslag, som jeg her haaber vil blive til Lov, maa vise sig, naar det føres ud i Livet, at blive til Gavn ikke alene for den grønlandske Befolkning, men ogsaa for den danske Statskasse. Med disse faa Ord skal jeg slutte og paa Partifællers og egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Fremme.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne gøre blot et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), om Inspektørens Stilling, altsaa Inddragningen af det ene Inspektørembede deroppe. Bestemmelsen herom findes i § 3, og jeg vilde gerne understrege det, som blev udtalt af det ærede 11te kongevalgte Medlem. Efter de Oplysninger, jeg har om denne Sag, tror